

غلام رسول خان المعروف بہ لسنہ خان فدا

سنہ پیدائش _____ ۱۹۰۳ء

مقام ولادت _____ قاضی محلہ صدر یار اسلام آباد کشمیر

پیشہ _____ حکمت

تخلص _____ فدا

شاعرانہ کارنامے _____ مثنوی گل بکاوی - گلزار حقیقت

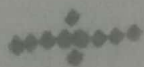
سجدہ تعظیم کا اردو ترجمہ - غزل -

مثنوی - رباعی اور قطعات -

(بزبان فارسی)

سنہ وفات _____ ۳۰ اگست ۱۹۶۵ء

مدفن _____ قاضی محلہ صدر یار اسلام آباد

ایں چند غزلیات بزبان فارسی

از تصنیف لسه خان اسلام آبادی

معتشوق یزدان منظور رحمان

آیت جان اللہ اکبر

بر ذات احمد صلوات بیحد

آیات سرمد اللہ اکبر

در خلوت جان انعام جانان

یا بزم بہر آن اللہ اکبر

لا الہ امد کلید سرگنج ذوالجلال

بجہ گاہے عاشقان ابروی آل حسن و جمال

ہر زمان اندر جہان تابان ظہور وحدت است

خفستہ دیدہ از کجسا یا بد سرور و جدو حال

از خار جام عرفان مست و حیران شد ولم

نور یزدان شد میان از روی جانان بے مثال

لب لعل لنگار من عجب شیرین بیانی کرد
 سلیم القلب را قرآن آسمانی کرد

هو الاول هو الآخر هو الظاهر هو الباطن
 خودی بگذار موسی را چو حکم من ترانی کرد

اگر از دیدن دیدار وجهه اللہ ہوس داری
 نظر کن بر پیمبر کشف سر من رانی کرد

من تنا لو البس حتی تنفقون را یار کن
 سرفدا بر در گہی شاہنشہی بغداد کن

ہادی را ہدایت شافع یوم جزا
 خواجہ ارض و سما بادشہی دلشاد کن

آرزویم یک لگا ہے گر کنی نبود عجب
 نام پاکت رحمتہ للعالمین امداد کن

لائق دیدار جانان دیدہ دل بایست
 سزنا را چنین خوبان محفل بایست

ہمت شہباز عشق دوست کی خواہہشت
خاک را کوی جیلانی وسایل بیدت

از خودی بگذار خدایابی خدا خود شہادت
نخن اقرب مزدہ قرآن کامل بیدت

لیس فی الدار غیر ہو دیار   سینہ را صاف کن بہ استغفار
ہمت ایدل اگر کنی شب در روز   خلعت وصل یابی از دلدار
از لگاہے جناب جیلانی   نور حق ایقین شود اظہار

لا وجودے جز ہو الموجود اندر کاینات
سر مخفی کنت کنزاً شد میان از ممکنات

ہو باطن ذات واجب ہو بظاہر عبد ہو
خانہ دل صاف کن از مشرک تمایابی نجات

از کمال عشق اظہار جمال خویش کرد
نور مصباح ز جاہ شد مثال پاک ذات

لازم آمد شکر باری ذکر رحمان روز و شب
سر فلندہ باش دایم بر سر احکام رب

ہمتے کن لے برادر تا تو ہاشمی در امان
خواب غفلت دور کن محفوظ مانی از غضب

از صداقت لور ایمان مولس بہانت شود
نعمت دیدار حق حاصل شود بنور مجیب

لحنت جگر سوختی بخت و فسادار من
سخت ستم مشق تو رفت زدست کارمن

ہوش و خرد مبر دل گشت ز شوق نخل
خیزم ازین آب و گل ای گل و گلزار من

آتش مشق منم سوزش جان و تنم
نور رخس در دلم تا بیش ابعاد من

نیس شئی کہ شد اہدا   شیخ الشہ خالقاً احد
ہل اتی رمز حق علی الانسان   عاشقون یا مہارہ الرشدا
امر ربی است روح انسانی   نمن اقرب بشارت شہدا

لا حول و لا کارم بہتہ
بہانک ما اعظم یارم وہ بر

ہر سو ہمہ جا ظہور و باطن ہمہ اوست
خود جلوہ نما بخویش خود نور نظر

از دیدہ دل بہ بین کہ منظور خدا است
نور رخ ہا میم کہ دارم بصر

لباس جان و دل عشاق قیاس سر رحمانی
سپاس ذات عالیشان شناس نور یزدانی

ہدایت نور حق آید عنایت این چنین باید
خدایت نیز فرماید دوایت رمز من رانی

امان یابی تو از ہجران بیانہ من عرف راوان
نہان کی ماند اندر جان نشانہ جود سلطان

الا ای ساقی قدرت بیادہ بادہ وحدت
سقاہم نور این نعمت بقائے روح انسانی

لب لعلش پیام آرد شب وصلش بکام آرد
ادب آموز جام آرد بمب دربار جیلانی

مُراد عاشق مُضطربِ بیادِ رب شود بہتر
 ازادہ قرب آن دلبر زیادہ از دُر انشائی

بنورِ وحدتِ جانانِ ظہورِ گلشنِ انسان
 امورِ مطلبِ عرفانِ سرورِ وصلِ روحانی

دلے عاشقِ بتو مایلِ گلِ رویت شدہ منزل
 یکے گلشنِ یکے بلبلِ یکے درِ جاودانِ مانی

قصیدہ ہذا در مدح

مولوی سید علی صاحب ارنوٹی

ساکنہ مدینہ طیبہ زاد الشہ شرفاً و تمظیہاً

لذت دیدار بمانک بہتر از ذوق جنان
سرنشار پای مردان خدا کن ہر زمان

ہر گلے بشگفت از باغ وجود مصطفیٰ
خوب تر باد از فیض شان یقین مومنان

اندرین دوران مہی تابان شہی شرع نبیؐ
نام پاکش حضرت سید عالمی نشان

از کمال لطف ایشان گشت عالم بینیاب
سینہ روشن دیدہ بینا غنچہ لب شکر بیان

لایق و فایق شد از الطاف جیلانی دلش
اقتدائے غوث اعظم مقتضای عارفان

میر محفل پیر ارنو طی سکونت طیبہ
از عرب آمد زہے خوش قسمت کشمیر بان

با چنین علم و عمل اوصاف اخلاقش نکوست
ای خدا در حُب شان میدار مارا جاودان

ہر دلم ہر لفظ میدارد خیال عشق او
یا الہی بہر شان میدار مارا شادمان

